

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Haarlem, van 29 november 2011 in zaak nr. 11/22085 in het geding tussen:

de vreemdelingen

en

het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (hierna: het COa).

1. Procesverloop

Bij besluit van 10 mei 2011 heeft het COa de aanvraag van de vreemdelingen om verstrekkingen op de voet van de Regeling verstrekkingen bepaalde categorieën vreemdelingen (hierna: de Rvb) afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 november 2011, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de vreemdelingen bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 28 december 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Het COa heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 3, eerste lid, aanhef en onder a en e, van de Wet Centraal Orgaan opvang asielzoekers (hierna: de Wet COa) is het COa belast met de materiële en immateriële opvang van asielzoekers en met door de minister van Justitie (hierna: de minister; thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel) aan het COa op te dragen andere taken die samenhangen met de opvang van asielzoekers.

Ingevolge het tweede lid kan de minister het COa taken als bedoeld in het eerste lid opdragen met betrekking tot andere categorieën vreemdelingen.

Ingevolge het derde lid kunnen bij regeling van de minister regels worden gesteld met betrekking tot verstrekkingen aan andere categorieën vreemdelingen als bedoeld in het tweede lid.

De Rvb strekt ter uitvoering van artikel 3, tweede lid, van de Wet COa.

Ingevolge artikel 2, eerste lid, aanhef en onder d, van de Rvb is het COa belast met het voorzien in de noodzakelijke bestaansvoorwaarden voor de volgende categorie vreemdelingen gedurende de daarbij aangegeven termijn: een hier te lande verblijvende vreemdeling, niet zijnde een vreemdeling als bedoeld in onderdeel c:

1° die geen rechtmatig verblijf heeft als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000);

2° die voor 1 juli 1998 een aanvraag heeft ingediend voor een vergunning tot verblijf op grond van artikel 9 van de Vreemdelingenwet (hierna: de Vw (oud));

3° die voorafgaand aan de onder 2° van dit onderdeel bedoelde aanvraag een aanvraag om toelating als vluchteling en een aanvraag voor een vergunning tot verblijf als bedoeld in artikel 15a, eerste lid, respectievelijk artikel 9 van de Vw (oud) heeft ingediend;

4° aan wie niet met toepassing van de Regeling opvang asielzoekers of de Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 2005 (hierna: de Rva 2005), opvang wordt geboden, en wiens recht op bijstand op grond van de Wet werk en bijstand als gevolg van de Koppelingswet is beëindigd, vanaf het moment waarop het recht op bijstand op grond van de Wet werk en bijstand als gevolg van de Koppelingswet is beëindigd, gedurende de termijn waarin blijkens de schriftelijke verklaring van de korpschef of de Immigratie- en Naturalisatiedienst aan het COa, niet onherroepelijk op de onder 2° van dit onderdeel bedoelde aanvraag is beslist;

Ingevolge artikel 3, eerste lid, houdt het voorzien in de noodzakelijke bestaansvoorwaarden voor vreemdelingen als bedoeld in artikel 2, eerste lid, aanhef en onder d, in het verstrekken van een financiële toelage en de dekking van kosten van medische voorzieningen overeenkomstig een daartoe door het COa te treffen ziektekostenregeling.

Ingevolge artikel 9, eerste lid, wordt de toelage binnen twee weken nadat aanspraak van de vreemdeling op de toelage is ontstaan, door de vreemdeling, diens wettelijke vertegenwoordiger of bloedverwant in de eerste of tweede graad, dan wel door de persoon die door één van hen daartoe is gemachtigd, aangevraagd.

Ingevolge het vierde lid wordt voor de aanvraag van de toelage en de verstrekking van gegevens gebruik gemaakt van een door het COa verstrekt formulier.

Ingevolge het zevende lid wordt de toelage maandelijks vastgesteld over dat deel van de kalendermaand waarover recht op de toelage bestaat.

Ingevolge artikel 10, tweede lid, betaalt het COa de toelage maandelijks achteraf.

De Rva 2005 strekt evenzeer ter uitvoering van artikel 3, tweede lid, van de Wet COa.

Ingevolge artikel 1, aanhef en onder d, wordt voor de toepassing van deze regeling onder asielzoeker verstaan een vreemdeling wiens vrijheid niet rechtens is ontnomen, door wie of ten behoeve van wie een asielaanvraag is ingediend.

Ingevolge artikel 3, eerste lid, draag het COa zorg voor de centrale opvang van asielzoekers door erin te voorzien dat hen opvang wordt geboden in een opvangvoorziening.

Ingevolge het tweede lid behoren tot de in het eerste lid bedoelde categorieën asielzoekers aan wie opvang wordt geboden, voor zover hier van belang, de asielzoeker als bedoeld in artikel 1, aanhef en onder d, van deze regeling.

2.2. Het COa betoogt dat het hoger beroep van de vreemdelingen niet-ontvankelijk is omdat niet gebleken is dat mr. S. Cakici-Reinders bepaaldelijk gevolmachtigd is.

2.2.1. Met de wijziging van de Vw 2000 van 1 juli 2010 is de verplichting van de advocaat om te verklaren dat hij tot het instellen van het hoger beroep bepaaldelijk is gevolmachtigd, komen te vervallen. Nu niet in geschil is dat mr. S. Cakici-Reinders advocaat is, faalt het betoog.

2.3. In de enige grief klagen de vreemdelingen dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat geen belang meer bestaat bij beoordeling van het beroep, nu de vreemdelingen geen ander belang dan het belang van opvang hebben gesteld, vreemdeling 1 gebruik kan maken van de opvangvoorzieningen van het COa bedoeld in de Rva 2005 en vreemdelingen 2, 3 en 4 een aanvraag voor een verblijfsvergunning asiel kunnen indienen zodat ook zij gebruik kunnen maken van de opvangvoorzieningen van het COa. De vreemdelingen voeren hiertoe aan dat de rechtbank buiten de omvang van het geschil is getreden, nu vreemdelingen 2, 3 en 4 gedwongen worden om een aanvraag voor een verblijfsvergunning asiel in te dienen terwijl zij een aanvraag voor een verblijfsvergunning regulier hebben ingediend.

2.3.1. Uit het standaardformulier voor de eerste aanvraag van 5 april 2011 volgt dat de vreemdelingen hebben verzocht om verstrekkingen op grond van de Rvb voor de periode januari 2011. Ten tijde van belang hadden de vreemdelingen geen aanvraag voor een verblijfsvergunning asiel ingediend en hadden zij gelet op artikel 3, tweede lid, van de Rva 2005 geen aanspraak op de centrale opvangvoorzieningen van het COa. Gelet hierop en gelet op het bepaalde in artikel 9, zevende lid, in samenhang gelezen met artikel 10, tweede lid, van de Rvb, hebben de vreemdelingen belang bij een beoordeling van het beroep tegen het besluit van 10 mei 2011. De rechtbank heeft dit niet onderkend.

De grief slaagt.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 10 mei 2011 beoordelen in het licht van de daartegen door de vreemdelingen aangevoerde beroepsgrond.

2.5. Niet in geschil is dat de vreemdelingen niet voldoen aan de vereisten van artikel 2, eerste lid, aanhef en onder d, van de Rvb, omdat zij niet voor 1 juli 1998 een aanvraag hebben ingediend op de voet van artikel 9 van de Vw (oud).

2.6. De vreemdelingen hebben in beroep aangevoerd dat de Staat vanwege internationale verplichtingen gehouden is hun hulp te bieden, zeker nu sprake is van minderjarige kinderen. Volgens de vreemdelingen kan hulp geboden worden op grond van de Wet maatschappelijke ondersteuning, de Wet werk en bijstand of de Rvb.

2.6.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 18 november 2008 in zaak nr. 200802954/1; www.raadvanstate.nl) is er geen sprake van algemene jegens vreemdelingen op het COa rustende zorgtaken die ertoe kunnen leiden dat het COa de hem in de Rvb toevertrouwde taken uitvoert met voorbijgaan aan de daaraan gestelde begrenzing dat de desbetreffende vreemdelingen rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, van de Vw 2000 moeten hebben. Dit vindt bevestiging in het bepaalde in artikel 10 van de Vw 2000.

De beroepsgrond faalt.

- 2.7. Het beroep is ongegrond.
- 2.8. Voor zover de vreemdelingen hebben verzocht om schadevergoeding wordt dit verzoek afgewezen.
- 2.9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 29 november 2011 in zaak nr. 11/22085;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond;
- IV. wijst het verzoek om schadevergoeding af;

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. M.A.A. Mondt-Schouten en mr. G. van der Wiel, leden, in tegenwoordigheid van mr. H.W. Groeneweg, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

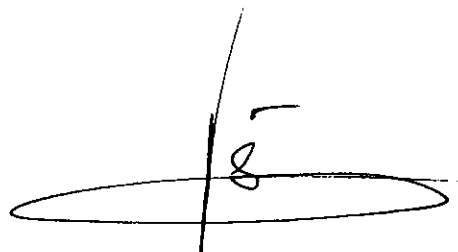
w.g. Groeneweg
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 4 juli 2012

32-688.

Verzonden: 4 juli 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'i' followed by a horizontal line and a small flourish.

mr. H.H.C. Visser